

L'Arc Mediterrani es reivindica

JORDI PLAY

València acull la setmana vinent un acte sense precedents. Representants empresarials, econòmics, sindicals i de l'administració del Principat, el País Valencià, les illes Balears i Andorra es reuneixen en un acte conjunt per aconseguir que la Unió Europea tinga en consideració l'Arc Mediterrani. L'Institut Ignasi Villalonga és el responsable d'aquesta fita.

No serà, de cap manera, una trobada més. Perquè de reunions entre patronals i responsables administratius dels diversos punts de l'Arc Mediterrani

n'hi ha més que no sembla. Es reuneixen amb discreció per abordar interessos empresarials comuns, per reivindicar la millora d'infraestructures deficientes o per donar més força

a les seues demandes allí on hi havia punts de convergència. Però fins ara aquestes trobades han estat sectorials o fragmentades des del punt de vista territorial. Per això l'acte que tindrà lloc aquest divendres al Palau de Congressos de València té la transcendència que té. Per primera volta, i gràcies al treball de l'Institut Ignasi Villalonga d'Economia i Empresa (IIVÉE), representants de les administracions, de les cambres de comerç, dels col·legis d'economistes i d'enginyers, de la petita i mitjana empresa, del món sindical i agrari, dels ports, de les patronals i del món acadèmic del Principat, Andorra, el País Valencià i les illes Balears es reuneixen per unir les seues veus i demostrar a Europa quin pot arribar a

Una passa més cap a l'euroregió

L'acte pel reconeixement europeu de l'Arc Mediterrani que tindrà lloc aquest divendres és “la cita més important entre les que ha organitzat l'Institut Ignasi Villalonga des del 2001”. Amb tot, és de justícia de reconèixer que en l'essència de totes les activitats que aquesta institució ha desenvolupat des dels inicis, l'eix mediterrani sempre ha estat la referència, molt abans que la majoria de discursos polítics i empresarials feren seua la defensa d'aquesta infraestructura. L'IIVVEE ha sabut fer seure en un mateixa taula representants econòmics i empresarials de banda i banda del riu Sénia. L'abril del 2006 representants catalans i valencians participaren conjuntament en un acte sobre logística. Uns mesos després, al balneari de Las Arenas, els consellers d'infraestructures i els presidents de les autoritats portuàries de Principat i el País Valencià incidiren en la necessitat de treballar conjuntament per crear un front portuari comú. “Des del segle d'or valencià no hi ha hagut una acte en què la representació econòmica màxima de catalans i valencians s'assegueren en una mateixa taula –apunten des l'Institut Villalonga–. Aquest és un exercici de consens que hauria de ser l'inici d'una cooperació regional en concordança amb allò que es fa a al Unió Europea. Hi ha una agenda econòmica en la qual tots tenim interessos comuns.”

ser el potencial de l'Arc Mediterrani. 650 persones procedents d'aquests territoris seran presents a València per demostrar la seua força conjunta. Perquè, com diu l'IIVVEE, “aquest eix no és una invenció política interessada, sinó la conseqüència lògica d'una realitat econòmica i social comuna d'uns territoris que generen el 40% del PIB espanyol gràcies a un teixit empresarial bastit amb milers d'empreses de sectors extraordinàriament diversificats”.

Però l'acte no és merament retòric. Ben al contrari. Es tracta és de mirar a la cara Brussel·les perquè tinga en compte l'Arc Mediterrani i les seues necessitats ferroviàries. El moment no pot ser més oportú: durant el 2010 la Comissió Europea revisa el mapa d'infraestructures de transport prioritàries, és a dir les xarxes de transport que els anys vinents aspiren a rebre finançament europeu. Fa set anys, el poc interès del govern espanyol per

a potenciar aquest eix ferroviari va bandejar l'Arc Mediterrani dels eixos considerats principals per part de la Unió Europea; la prioritat, aleshores, era mantenir l'esquema radial, amb centre a Madrid i el TGV com a nexa de connexió entre la capital espanyola i la resta de ciutats. Això ha tingut com a conseqüència que els territoris més dinàmics de l'estat espanyol no hagen comptat durant tot aquest temps amb unes estructures ferroviàries adients a les seues necessitats i a la seua capacitat productiva i exportadora. I cal no oblidar que si en alguna cosa estan d'acord la majoria d'experts és que el futur del transport de mercaderies –per equilibri ambiental, però també per eficiència econòmica– està en el tren.

Ara es tracta, doncs, de corregir aquest error històric. “L'Arc Mediterrani duu una corda al coll que li impedeix de respirar amb normalitat. Té les portes tancades a Europa, i cal

actuar conjuntament perquè aquest 2010 Brussel·les ens lliure la clau de pas incloent aquest eix en la llista de trenta eixos de xarxes de transport transeuropeu prioritàries”, expliquen des de l'IIVVEE. Unir tots els qui tenen interessos en aquest territori per reclamar unànimement ja és tota una fita, tal com passarà aquest divendres a València.

Tanmateix, no n'hi ha prou. És per això que l'Institut Ignasi Villalonga ha treballat tres anys i mig per elaborar el *Llibre Blanc de les Infraestructures de l'Euroregió de l'Arc Mediterrani*. Per tal de confeccionar-lo, l'IIVVEE ha dut a terme, amb la col·laboració de l'assessoria MCRIT, reunions i enquestes exploratòries amb una trentena llarga de cambres de comerç, a més de representants de centrals sindicals, ports, aeroports, empreses i patronals dels diversos territoris de l'Arc Mediterrani. El resultat de tot plegat és un document rigorós i exhaustiu, una mena de radiografia de la situació de les nostres infraestructures i de les necessitats que tenen.

L'estudi ja és a les mans de la Comissió Europea perquè el tinga en consideració en la revisió de les xarxes europees prioritàries, de manera que podria ser determinant perquè l'Arc Mediterrani acabara essent considerat com un eix de primera categoria per part de Brussel·les. El document estima, entre més coses, que una millora en els serveis ferroviaris “podria aconseguir augmentar la part de mercat del ferrocarril en el corredor que uneix els ports del Mediterrani amb l'Europa Central”, alhora que recorda que “els serveis ferroviaris d'alta velocitat al corredor mediterrani són més competitius que en altres corredors d'Espanya atesa l'alta densitat demogràfica i les fortes relacions econòmiques”. Es tracta de paraules que subsciria qualsevol dels qui aquest divendres s'aplegaran al Palau de Congressos de València, deixant de banda si procedeix de les illes Balears, d'Andorra, del Principat o del País Valencià. Perquè l'Arc Mediterrani és cosa de tots.

Violeta Tena

Brussel·les, que ha de decidir quins seran els eixos prioritaris del futur, ja disposa del ‘Llibre Blanc de les Infraestructures de l'Arc Mediterrani’